

ANDMEKAITSE INSPEKTSIOON

VAIDEOTSUS
isikuandmete kaitse asjas nr. 2.1-3/20/172

Otsuse tegija	Andmekaitse Inspektsiooni peadirektor Pille Lehis
Otsuse tegemise aeg ja koht	11.03.2020 Tallinnas
Vaide esitamise aeg	15.01.2020
Vaidlustatav haldusakt või toiming	Andmekaitse Inspektsiooni 03.01.2020 menetluse lõpetamise teade isikuandmete kaitse asjas nr 2.1-1/19/4023
Vaide esitaja	Eraisik aadress: XXXXXX x, xxxxx XXXXX e-posti aadress: xxxxxxxx@gmail.com

RESOLUTSIOON:
Haldusmenetluse seaduse (HMS) § 85 punkti 4 alusel otsustan:

- **Jätta vaie rahuldamata, kuna karistusregistris on andmed avalikustatud õiguspäraselt**

VAIDLUSTAMISVIIDE:

Vaide esitaja saab käesoleva otsuse vaidlustada 30 päeva jooksul, esitades halduskohtumenetluse seadustiku kohase kaebuse halduskohtusse.

FAKTILISED ASJAOLUD:

08.11.2019 esitas vaide esitaja Andmekaitse Inspektsioonile järgmise sisuga kaebuse

Vaatamata sellele, et Tartu Maakohtu 25. sept .2014 kohtuotsus 1-11-10084 on tühistatud ja seda pole uuesti jõustatud ning mind pole ka ühegi teise kohtuotsusega süüdi mõistetud KarS § 121 alusel, on riiklikusse karistusregistrisse mind ikkagi kantud kui isik, kes on süüdi mõistetud kehalise väärkohtlemise eest KarS § 121 alusel.

Olen ka varasemalt sel teemal AKI peadirektori poole pöördunud, kuid ilma ühtegi minu tõendit/väidet ümber lükkamata keelduti kaebust rahuldama ja karistusregistri ebaseadusliku tegevuse suhtes menetluse alustamisest.

Praeguseks on mind nõustanud juristid asunud seisukohale, et AKI peadirektori sellisel tegevusel olid kõik KarS § 291-1 järgse kuriteo tunnused : riiklikku järelevalvet teostava ametiisiku poolt otsuse või toimingu ebaseaduslikult tegemata jätmine, kui sellega on teisele isikule põhjustatud muu raske tagajärg.

Nimelt kuna peadirektor ei nõudnud ebaõigete andmete kustutamist karistusregistrist, olid need kättesaadavad ka Postimehe ajakirjanikele, kes levitasid 11.jaan 2019 artiklis „Keskerakonda astus mõne kuuga 17 kurjategijat” muu hulgas ka väärinfot , et Erasik on süüdi mõistetud kehalise väärkohtlemise eest.

Kuna teatavasti võttis Eesti selle aasta esimesel poolel endale kohustuse täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust 2016/679 ning sellest tulenevalt pandi isikuandmete kaitse seadusega Andmekaitse Inspeksioonile kohustus teostada järelevalvet määruses 2016/679 sätestatud nõuete ning muudes seadustes isikuandmete töötlemisele kehtestatud nõuete täitmise üle, ning kuna ebaõigete andmete avaldamine karistusregistris jätkub, ja kuna määruse 2016/679 artikkel nr. 77 annab mulle ka uue õigusliku aluse käesoleva kaebuse esitamiseks ning art.78 omakorda õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile, siis seetõttu pöördungi käesoleva kaebuskirjaga uuesti Teie poole.

Kui ka seekord AKI minu kaebust ei menetle ja lubab jätkuda ebaõigete eriliiki isikuandmete avaldamist karistusregistris, siis see tõendaks, et tegelikult Eesti ei kaitse E.Liidu kodanikke ja ei täida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust 2016/679 , mistõttu tekiks vajadus pöörduda abi saamiseks Euroopa Liidu institutsioonide poole.

Seoses eeltooduga nõuan, et Andmekaitse Inspeksioon rakendaks kiiresti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse 2016/679 artiklis 58 punktis 2 „g” nimetatud meedet ja annaks korralduse viivitamatult kustutada karistusregistrist ebaõiged andmed , so et mind on süüdi mõistetud KarS § 121 alusel.

Ühtlasi nõuan, et Andmekaitse Inspeksioon rakendaks määruse 2016/679 art.84 täitmiseks ja süüdlaste tõhusaks karistamiseks ka määruse artiklis 58 punktist 5 tulenevat õigust/kohustust esitada kuriteokaebus seoses karistusregistri poolt toimepandud KarS § 157-1 järgse kuriteoga.

Nimelt väide või arusaam, et Tartu Maakohtu 25.sept.2014 otsus on endiselt jõus ja kehtiv, on mitmekordselt ning ilmselgelt vale. Esiteks tõendab Tartu Ringkonnakohtu 28.11.2014 kohtuotsus 1-11-10084, et Tartu Maakohtu 25.sept.2014 kohtuotsus tühistati täies osas.

Teiseks tõendab 04.mai 2015 Riigikohtu otsuse 3-1-1-29-15 resolutsiooni punkt 1, et Riigikohus ei tühistanud ringkonnakohtu 28.nov.2014 otsust mitte tervikuna, vaid ainult osaliselt selle õigeksmõistvas osas ning kolmandaks tõendavad 04.mai 2015 Riigikohtu otsuse põhiosa punktid 13 ja 14, et Riigikohus ei jõustanud KrMS § 361 lg.1 p.5 alusel maakohtu 25.sept.2014 otsust, mistõttu ei saa see otsus olla mitte kuidagi enam kehtiv.

Ühtlasi tõendavad punktid 13 ja 14, et KrMS § 361 lg.1 p.6 alusel saadeti asi uueks arutamiseks, mille tulemusena oleks pidanud sündima kas uus õigeksmõistev või uus süüdimõistev kohtuotsus, sest kaks esimest maakohtu süüdimõistvat otsust kriminaalasjas 1-13-10084 olid mõlemad tühistatud. Kummalisel kombel jäeti aga „kolmandal ringil” õigeksmõistev kohtuotsus vormistamata ja kuna ilmselt ringkonnakohtu koosseis ei tahtnud

vormistada teadvalt valet süüdimõistvat kohtuotsust ja panna sellega toime § 311 järgset kuritegu, siis lõppeski kogu menetlus kummaliselt, so ilma õigeksmõistva ja ka ilma süüdimõistva kohtuotsuseta. Seda tõsiasi tõendab Tartu Ringkonnakohtu 19.06.2015 täiesti kurioosne kohtuotsus 1-11-10084 milles pole sõnagi juttu minu õigeks- või süüdimõistmisest: nimelt jäeti peamises osas muutmata 25.09.2014 kohtuotsus, mida enam juriidilises mõttes ei eksisteerinud, kuna see oli tühistatud 28.11.2014.

Kuna Riigikohus ei võtnud 21.okt.2015 määrusega nr.3-7-1-1-669 kassatsioonkaebust menetlusse, siis jõustus ka ringkonnakohtu 19.06.2015 kummaline otsus 21.oktoobril 2015 ning see tõsiasi tõendab omakorda, et ka Riigikohus nõustus, et kriminaalasi 1-11-10084 võib lõppeda ilma õigeksmõistva või süüdimõistva kohtuotsuseta.

Lõpetuseks selgitan, et kuna hiljutise muudatuse tõttu saab praegu digiallkirja anda vaid arvutis, milles on 64 bitine baastarkvara, kuid minu arvutis on 32 bitine tarkvara, siis seetõttu ei ole mul koduarvutis digiallkirja anda võimalik. Samas ei kehtesta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus 2016/679 keeldu esitada kaebust e-posti teel ilma digiallkirjata.

03.01.2020 lõpetas Andmekaitse Inspeksioon menetluse järgmise põhjendusega

Andmekaitse Inspeksioonis on registreeritud Teie kaebus, mille kohaselt on karistusregistris kanne, mis ei tugine kehtivale kohtuotsusele.

Esmalt vabandan, et Teile vastuse andmine viibis. Lisaks selgitan, et 20.09.2017 tegi Andmekaitse Inspeksiooni samade asjaolude põhjal vaideotsuse nr 2.1-3/17/1662 ning inspeksiooni seisukoht selles küsimuses ei ole muutunud peale vaideotsust. Siiski viis Andmekaitse Inspeksioonis läbi järelevalvemenetlus kontrollimaks, kas karistusandmete arhiivi kandmise tähtaeg on saabunud.

Registrite ja Infosüsteemide Keskuse on inspeksioonile edastatud vastuses selgitanud järgmist:

Selgitame, et Erasik on kriminaalkorras karistatud kahel korral. Riigikohtu 24.04.2012 otsusega 1-11-7144/83 mõisteti isikule kahe aasta pikkune vangistus, mis pöörati täitmisele osaliselt. Koheselt ärakandmisele kuulus kuus kuud vangistus ning osaliselt tingimisi vabastatud osaks jäi üks aastat ja kuus kuud vangistust nelja aastase katseajaga. Kuna isik pani katseajal toime uue kuriteo, liideti kirjeldatud karistus uue otsusega. Tartu Maakohus Valga kohtumaja 25.09.2014 otsusega nr 1-13-10084/92 mõisteti isikule liitkaristusena tingimisi ühe aasta ja kuue kuu pikkune vangistus kolmeaastase katseajaga. Katseaja kandmise alguseks oli 25.09.2014 ning lõpp oli 25.09.2017. Karistusregistri seaduse (edaspidi KarRS) § 24 lg 1 punkti 6 alusel kantakse karistusandmed registri arhiivi kui tähtajalisest vangistusest tingimisi vabastamise korral määratud katseaja lõppemisest on möödunud kolm aastat. Nimetatud karistus kantakse seega arhiivi alles 25.09.2020.

Andmekaitse Inspeksioon nõustub Registrite ja Infosüsteemide Keskuse põhjendustega. Tulenevalt eeltoodust ja asjaolust, et karistusregistri kanne on tehtud kehtiva kohtuotsuse alusel ja arhiivi kandmise tähtaeg pole saabunud, lõpetan järelevalvemenetluse.

VAIDE ESITAJA NÕUE ja SELETUS:

Teatavasti võttis Eesti 2019 aasta esimesel poolel endale kohustuse täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust 2016/679.

Kuna minu kohta on riiklikus karistusregistris avaldatud ebaõigeid andmeid, siis seetõttu

pöördusin 08.nov.2019 kaebusega Andmekaitse Inspeksiooni (AKI) poole ning nõudsin, et AKI rakendaks kiiresti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse 2016/679 artiklis 58 punktis 2 „g” nimetatud meedet ja annaks korralduse viivitamatult kustutada karistusregistrist minu kohta seal avaldatud ebaõiged andmed. Ühtlasi nõudsin, et Andmekaitse Inspeksioon rakendaks määruse 2016/679 art.84 täitmiseks ja süüdlaste tõhusaks karistamiseks ka määruse artiklis 58 punktist 5 tulenevat õigust/kohustust esitada kuriteokaebus seoses karistusregistri poolt toimepandud KarS § 157-1 järgse kuriteoga.

AKI poole pöördumise tingis nimelt asjaolu, et vaatamata sellele, et Tartu Maakohtu 25.sept.2014 kohtuotsus 1-13-10084 on tühistatud ja seda pole uuesti jõustatud ning mind pole ka ühegi teise kohtuotsusega süüdi mõistetud KarS § 121 alusel, on riiklikusse karistusregistrisse mind ikkagi kantud kui isik, kes on süüdi mõistetud Tartu Maakohtu 25.sept.2014 kohtuotsusega 1-13-10084 kehalise väärkohtlemise eest KarS § 121 alusel

Paraku Andmekaitse Inspeksiooni 03.jaan 2020 vastusest nr. 2.1.-1/19/4023 nähtub, et AKI ei lähtu 15.01.2019 kehtima hakanud isikuandmete kaitse seadusest ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest 2016/679, vaid varasemast õiguskorrast ning 20.09.2017 tehtud vaideotsusest nr 2.1-3/17/1662, mistõttu leiab ilma ühegi põhjenduseta paljasõnaliselt, et Tartu Maakohtu 25.sept.2014 kohtuotsus 1-11-10084 on endiselt kehtiv ja lõpetas minu kaebuse menetlemise isikuandmete kaitse asjas.

Kuna leian, et AKI 03.jaan 2020 vastuses nr. 2.1.-1/19/4023 on täielikult eiratud 2019 aasta algul kehtima hakanud isikuandmete kaitse seadust ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust 2016/679 ning on tuginetud ilmselgele valeväitele, et Tartu Maakohtu 25.sept.2014 kohtuotsus 1-11-10084 on endiselt kehtiv, siis seetõttu, lähtudes haldusmenetluse seaduse §-st 71 lg.1, esitan käesoleva vaide, millega nõuan, et AKI 03.jaan 2020 menetluse lõpetamise teade nr. 2.1.-1/19/4023 tunnistataks kehtetuks ja tehtaks ettekirjutus, millega kohustataks AKI-t kiiresti rakendama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse 2016/679 artiklis 58 punktis 2 „g” nimetatud meedet ning antaks korraldus viivitamatult kustutada karistusregistrist minu kohta seal avaldatud ebaõiged andmed.

Ühtlasi taotlen vaidega, et Andmekaitse Inspeksioon rakendaks määruse 2016/679 art.84 täitmiseks ja süüdlaste tõhusaks karistamiseks ka määruse artiklis 58 punktist 5 tulenevat õigust/kohustust esitada kuriteokaebus seoses karistusregistri poolt toimepandud KarS § 157-1 järgse kuriteoga.

Samuti teatan, et pärast isikuandmete kaitse seaduse ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse 2016/679 kehtima hakkamist 15.01.2019 ning seoses minu kohta ebaõigete andmete jätkuva avaldamisega riiklikus karistusregistris ka peale 15.01.2019, ei ole olemas jõustunud kohtuotsust ega toimu ka ühtegi kohtumenetlust.

Lõpetuseks soovin käesoleva vaide menetlejate tähelepanu juhtida järgmistele tõenditele, mis kõik tõendavad, et Tartu Maakohtu 25.sept.2014 kohtuotsus 3-1-13-10084 enam ei eksisteeri:

1-) Tartu Ringkonnakohtu 28.11.2014 kohtuotsuse 3-1-13-10084 resolutsiooni punkt 1: „Tühistada Tartu Maakohtu 25. septembri 2014 otsus kriminaalasjas nr 1-13-10084 täies ulatuses.”

2-) Riigikohtu 04.mai 2015 otsus 3-1-1-29-15 punkt 13 tõendab, et Riigikohus ei jõustanud uuesti KrMS § 361 lg.1 p.5 alusel maakohtu 25.09.2014 otsust, vaid KrMS § 361 lg.1 p.6 alusel saatis asja uueks arutamiseks, mida tõendab järgmine tekst: „Lähtudes käesoleva otsuse p-dest 9 ja 10 ning juhindudes KrMS § 362 p-st 2, § 339 lg-st 2, § 361 lg 1 p-st 6 ja lgst 2 ning §

341 lg-st 3, tühistab Riigikohtu kriminaalkolleegium Tartu Ringkonnakohtu 28.novembri 2014.a otsuse Erasiku õigeksmõistmises KarS § 121 järgi ja saadab kriminaalasja uueks arutamiseks samale ringkonnakohtule teises kohtukoosseisus.”

3-) Riigikohtu esimehe hiljutine 13.nov.2019 kiri nr 7-7/19-665 (lisa 1) tõendab veelkordselt, et maakohtu 25.09.2014 otsust ei ole uuesti jõustatud. Nimelt nagu saate ise veenduda, on selles kirjas järgmine tekst : „Selgitan, et Riigikohtu esimehe pädevuses ei ole sisulise hinnangu andmine kohtumäärustele väljaspool kohtuniku distsiplinaarmenetluse algatamise menetlust. Seoses Riigikohtus toimuva kassatsioonimenetlusega pean siiski võimalikuks vastata Teie taotluses sisalduvale argumendile, et Riigikohtu 04.05.2015 otsusega ei jõustatud Tartu Maakohtu 25.09.2014 süüdimõistvat kohtuotsust. Nimelt on kriminaalasja kaebemenetluses ringkonnakohtu otsuse tühistamise korral Riigikohtu pädevuses erinevad otsustused: kas saata kriminaalasi tagasi maa- või ringkonnakohtule, jõustada maakohtu otsus, lõpetada kriminaalasja menetlus või teha ise uus otsus (kriminaalmenetluse seadustiku (KrMS) § 361

ANDMEKAITSE INSPEKTSIOONI PÕHJENDUSED:

Vaide esitaja nõuded

Oma vaites on vaide esitaja märkinud järgmist: „Teatavasti võttis Eesti 2019 aasta esimesel poolel endale kohustuse täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust 2016/679 .

Kuna minu kohta on riiklikus karistusregistris avaldatud ebaõigeid andmeid, siis seetõttu pöördusin 08.nov.2019 kaebusega Andmekaitse Inspektsiooni (AKI) poole ning nõudsin, et AKI rakendaks kiiresti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse 2016/679 artiklis 58 punktis 2 „g” nimetatud meetet ja annaks korralduse viivitamatult kustutada karistusregistrist minu kohta seal avaldatud ebaõiged andmed. Ühtlasi nõudsin, et Andmekaitse Inspektsioon rakendaks määruse 2016/679 art.84 täitmiseks ja süüdlaste tõhusaks karistamiseks ka määruse artiklis 58 punktist 5 tulenevat õigust/kohustust esitada kuriteokaebus seoses karistusregistri poolt toimepandud KarS § 157-1 järgse kuriteoga.“

Kõigepealt pean vajalikuks selgitada, et karistusregistri andmete puhul ei ole tegemist eriliiki isikuandmetega ega andmetega **süüteo toimepanemise või selle ohvriks langemise kohta** enne kohtuistungit või õigusrikkumise asjas otsuse langetamist ehk siis KarS § 157¹ andmetega. Samuti ei ole KaRS § 157¹ sätestatud teo puhul tegemist kuriteoga, vaid tegemist on väärtelise vastutusega.

Ka ei saa Teie kui vaide esitaja nõuda Andmekaitse Inspektsioonilt mingite konkreetsete meetmete rakendamist või kellegi karistamist, kuna Andmekaitse Inspektsioonil kui järelevalveasutusel on meetmete valikul ja rakendamisel kaalutusõigus. Sellisele seisukohale on mitmel korral asunud ka kohtud. Nii näiteks on Riigikohus asja nr 3-3-1-44-10 punktis 15 sedastanud järgmist: „Kolleegium on seisukohal, et isikul puudub subjektiivne õigus nõuda järelevalvemenetluse algatamist või konkreetse meetme rakendamist kolmanda isiku suhtes, kui pädevus- ja volitusnorm näevad järelevalveorganile ette kaalutusõiguse nii järelevalvemenetluse algatamiseks kui ka järelevalvemeetme rakendamiseks. Puudutatud isik (isik, kelle õigusi võib kolmanda isiku õigusvastane tegevus rikkuda) võib aga nõuda, et järelevalveorgan otsustaks järelevalvemenetluse algatamise või järelevalvemeetme rakendamise küsimuse kaalutusvigadeta, kui järelevalvet sätestav õigusnorm kaitseb ka tema õigushüve“.

Lisaks pean vajalikuks selgitada, et nii varasemalt kehtinud isikuandmete kaitse seadus kui ka

2019. aastal kehtima hakanud Euroopa Liidu isikuandmete kaitse üldmäärus näevad ette isiku õiguse nõuda ebaõigete andmete parandamist või kui andmete töötlemiseks puudub õiguslik alus, siis andmete töötlemise lõpetamist või kustutamist. Seega ei ole üldmääruse jõustumisel 2019. aastal selles osas varasemaga isikuandmete töötlemise nõuded muutunud. Vaide esitaja soovitud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 58 lg 5 punktis g toodud meetet saab Andmekaitse Inspeksioon rakendada juhul kui andmete töötlemiseks/avalikustamiseks puudub õiguslik alus.

Selleks, et lahendada vaide esitaja esitatud vaie, on kõigepealt vaja lahendada küsimus, kas vaide esitaja suhtes on kehtivaid karistusi ning kas karistusregistri andmed on õiged, mis oli ka kaebuse ese. Eeltoodu välja selgitamiseks pöördus kaebuse lahendamisel Andmekaitse Inspeksioon ka Registrate ja Infosüsteemide Keskuse poole ning leidis, et karistusregistris andmete avalikustamine on õiguspärane.

Vaide esitaja väitel ei ole tema osas ühtegi kehtivat karistust

Vaide esitaja on seisukohal, et Tartu Maakohtu 25. septembri 2014 kohtuotsus 3-1-13-10084 enam ei eksisteeri järgmistel põhjustel:

1-) *Tartu Ringkonnakohtu 28.11.2014 kohtuotsuse 3-1-13-10084 resolutsiooni punkt 1: „Tühistada Tartu Maakohtu 25. septembri 2014 otsus kriminaalasjas nr 1-13-10084 täies ulatuses.”*

2-) *Riigikohtu 04.mai 2015 otsus 3-1-1-29-15 punkt 13 tõendab, et Riigikohus ei jõustanud uuesti KrMS § 361 lg.1 p.5 alusel maakohtu 25.09.2014 otsust, vaid KrMS § 361 lg.1 p.6 alusel saatis asja uueks arutamiseks, mida tõendab järgmine tekst: „Lähtudes käesoleva otsuse pdest 9 ja 10 ning juhindudes KrMS § 362 p-st 2, § 339 lg-st 2, § 361 lg 1 p-st 6 ja lgst 2 ning § 341 lg-st 3, tühistab Riigikohtu kriminaalkolleegium Tartu Ringkonnakohtu 28.novembri 2014.a otsuse Erasiku õigeksmõistmises KarS § 121 järgi ja saadab kriminaalasja uueks arutamiseks samale ringkonnakohtule teises kohtukoosseisus.”*

Andmekaitse Inspeksioon ei nõustu vaide esitajaga selles, et tal puuduvad kehtivad karistused

1. 25.09.2014 tegi Tartu Maakohus otsuse, milles tunnistas vaide esitaja süüdi KarS § 121 alusel.
2. 28.11.2014 tühistas Tartu Ringkonnakohtu 25.09.2014 Maakohtu otsuse ning mõistis vaide esitaja KarS § 121 järgi õigeks
3. 04.05.2015 tühistas Riigikohus 28.11.2014 Tartu Ringkonnakohtu otsuse vaide esitaja õigeks mõistmises KarS § 121 järgi ja saatis kriminaalasja uueks arutamiseks Tartu Ringkonnakohtule uues koosseisus.

Kuna Riigikohus tühistas Ringkonnakohtu otsuse vaide esitaja õigeks mõistmise osas, siis jäi jõusse Maakohtu otsus vaide esitaja süüdimõistmise osas. Kuid kuna Maakohtu otsusele oli esitatud apellatsioon, siis kohustas Riigikohus Ringkonnakohtu uues koosseisus Maakohtu 25.09.2014 kohtuotsust läbi vaatama. Riigikohus ei tühistanud 25.09.2014 Maakohtu otsust, vaid üksnes Ringkonnakohtu otsuse, millega mõisteti vaide esitaja õigeks. Seega jäi kehtima 25.09.2014 Maakohtu otsus vaide esitaja süüdimõistmise osas. Ringkonnakohtu, kui teise astme kohus ei vaata asja läbi mitte algusest peale, vaid hindab Maakohtu otsuse õiguspärasust. Ehk siis Ringkonnakohtu pidi uuesti läbi vaatama 25.09.2014 Maakohtu otsuse, millega tunnistati vaide esitaja süüdi KarS § 121 järgi.

4. 19.06.2015 tegi Ringkonnakohtu otsuse, millega tühistas/muutis Tartu Maakohtu 25.

septembri 2014 kohtuotsuse osaliselt menetluskulude osas, mis kajastuvad kohtuotsuse resolutsiooni punktides 1-4. Kohtuotsuse resolutsiooni punktis 5 märkis kohus „*Muus osas jätta maakohtu otsus muutmata. Apellatsioonid jätta rahuldamata*“ Seega jäi Maakohtu otsus vaide esitaja süüdi mõistmises KarS § 121 järgi muutmata ning Ringkonnakohtu otsuse jõustumisel see jõustus, kuna Ringkonnakohus seda ei muutnud ega tühistanud.

Vaide esitaja leiab, et Ringkonnakohus ei ole Maakohtu otsust süüdimõistmises jõustanud ning seega ei ole teda karistatud. Oma seisukoha tõendamiseks on vaide esitaja lisanud ka Riigikohtu esimehe vastuse oma pöördumisele, mis vaide esitaja hinnangul veelkordselt tõendab, et Maakohtu 25.09.2014 otsust ei ole uuesti jõustatud. Riigikohtu esimees on vaide esitajale selgitanud järgmist: „*Selgitan, et Riigikohtu esimehe pädevuses ei ole sisulise hinnangu andmine kohtumäärustele väljaspool kohtuniku distsiplinaarmenetluse algatamise menetlust. Seoses Riigikohtus toimuva kassatsioonimenetlusega pean siiski võimalikuks vastata Teie taotluses sisalduvale argumendile, et Riigikohtu 04.05.2015 otsusega ei jõustatud Tartu Maakohtu 25.09.2014 süüdimõistvat kohtuotsust. Nimelt on kriminaalasja kaebemenetluses ringkonnakohtu otsuse tühistamise korral Riigikohtu pädevuses erinevad otsustused: kas saata kriminaalasi tagasi maa- või ringkonnakohtule, jõustada maakohtu otsus, lõpetada kriminaalasja menetlus või teha ise uus otsus (kriminaalmenetluse seadustiku (KrMS) § 361).*“ Kuna antud juhul saatis Riigikohus asja Ringkonnakohtule uuesti läbi vaatamiseks, siis ei saanudki Riigikohus Maakohtu otsust jõustada, kuna eeltoodud loetelu välistab üksteist. Kui Riigikohus oleks Maakohtu otsuse jõustanud, siis ei oleks Ringkonnakohtul võimalik seda enam läbi vaadata.

Samas on vaide esitaja aga jätnud tähelepanuta Riigikohtu esimehe järgneva selgituse: „*Ringkonnakohtu pädevus on lahti kirjutatud KrMS §-s 337 ja see paragrahv ei näe ette ringkonnakohtu kohustust oma lahendi resolutsioonis jõustada maakohtu otsus, kui vaidlustatud otsus jäetakse muutmata ja appellatsioon rahuldamata.*“ Kuna antud Ringkonnakohus tühistas 19.06.2015 kohtuotsuses Maakohtu otsuse osaliselt menetluskulude osas ning resolutsiooni punkti 5 kohaselt jättis Ringkonnakohus Maakohtu otsuse muutmata ja appellatsioonid rahuldamata, siis jäi karistuse osas Maakohtu otsus jõusse. Nagu ka Riigikohtu esimees vaide esitajale selgitas, siis seadus ei näe ette kohustust kohtuotsuse resolutsioonis jõustada maakohtu otsust kui otsus jäetakse mingis osas muutmata ja appellatsioon rahuldamata. Eeltoodust tulenevalt on 25.09.2014 kohtuotsusega vaide esitaja jätkuvalt süüdi mõistetud KarS § 121 järgi. Seega on karistusregistris andmete avalikustamine õiguspärane, mistõttu jääb vaide rahuldamata.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Pille Lehis
peadirektor